

ما اهداف خودمان را از تولید این فیلم در اندونزی دنبال می‌کردیم. اتفاقاً بیشتر موقعیت بیگانه شرقی مدنظر ما بود و این نکته در واقع وجهی از فیلم است که نمود دارد.

به هر حال مردم این دو کشور شباهت‌هایی هم با یکدیگر دارند. چه از نظر مذهبی که مردم هر دو کشور مسلمان محسوب می‌شوند، چه به لحاظ برخی باورهای فرهنگی و سنتی که به لحاظ پایبندی به اصول فرهنگی شرقی و ظهور مذاهب و مکاتب یکسان در این دو کشور حاصل شده است. این اشتراکات را قبول دارید؟

خب بله، برای نمونه در اندونزی و بین مردم این کشور، روحیه‌ای آسان‌گیر وجود دارد و مردم بومی این کشور چندان روحیه سخت‌گیری ندارند. می‌توان گفت اهالی اندونزی از این منظر خیلی با مردم کشور ما وجه اشتراک دارند. از طرف دیگر باید به این موضوع نیز توجه داشت که به هر حال نگاه بسیاری از مردم ایران نیز قضا و قدری است. این ویژگی‌ها گاهی باعث همپوشانی نیز می‌شود.

اینکه در کشوری با زبان و فرهنگ دیگری کار کنید و همه تیم شما هم بازیگران و عوامل وطنی نباشند، به نظر کار بسیار دشواری می‌آید. اگر ممکن است کمی هم درباره این مشکلات صحبت بفرمایید.

خب به یقین وقتی ما در کشور خودمان فیلم می‌سازیم از بابت برخی مسائل بله امتیازاتی نصیب ما می‌شود و می‌توانی از وجود آن‌ها بهره‌مند شویم. دلیلش هم واضح است، چون در جایی کار می‌کنیم که ارتباطات و آشنایی بیشتری با آن داریم و می‌توانیم از امکانات موجود بهره ببریم و نسبت به خیلی از لوکیشن‌ها شناخت و اشراف داریم. این‌ها همه امتیازات کار در داخل کشور محسوب می‌شوند اما وقتی وارد یک کشور دیگر برای کار می‌شوید، انتخاب‌ها محدود می‌شود و تولید فیلم به این موضوع ارتباط مستقیمی پیدا می‌کند که گروه تولید خارجی (کشوری که در آن فیلم‌برداری انجام می‌شود) چه موقعیت‌هایی از آن کشور را به شما بشناساند. در واقع شناسن ما این بود که پیش از شروع فیلم‌برداری، دو هفته به آنجا سفر کردیم و لوکیشن‌های متعددی را دیدیم و بعضی‌ها را انتخاب کردیم. بنابراین، زمانی که برای فیلم‌برداری رفتیم، همه چیز از پیش آماده شده بود و مشکل خاصی برای آغاز و ادامه کار نداشتیم.

داستان فیلم «خط استوا» ماجرای طنز حضور رئیس فدراسیون فوتبال ایران و معاونش در اندونزی و پیش از برگزاری نشست سالانه کنفدراسیون فوتبال آسیا AFC و ماجرای جالب مذاکره با یک مربی برجسته و صاحب نام خارجی را روایت می‌کند. نکته جالب درباره اکران این فیلم اما همزمانی آن با انتخاب سرمربی جدید تیم ملی فوتبال کشورمان شد که دست بر قضا ایرانی هم نیست! شما این روزها اخبار فوتبال را پیگیری می‌کنید؟

بله مگر می‌شود پیگیری نکنم؟ من هم به سهم خود فوتبالی هستم و اخبار فوتبال را پیگیری می‌کنم. درباره انتخاب سرمربی جدید تیم ملی هم، بله خبر داریم که امیر قلعه‌نویی دوباره برای نشست روی نیمکت تیم ملی فوتبال ایران انتخاب شده است.

شما در این فیلم از بازیگران برجسته و نام‌آشنایی مانند سیامک انصاری، فرهاد اصلانی و آزاده صمدی بهره بردید. اگر اشتباه نکنم، سیامک انصاری سال‌ها پیش، در فیلمی مشابه با سوژه طنز داوری فوتبال حضور یافته بود (فیلم قلقلک محصول ۱۳۸۴ به کارگردانی مسعود نوابی) اما اگر ممکن است کمی هم از دیگر عوامل تهیه و تولید فیلم صحبت کنید.

خب همانطور که گفتم احسان ظلی پور به عنوان تهیه‌کننده در این فیلم ما را همراهی کرد و آقای سعید خانی نیز در مقوله پخش به ما یاری می‌رسانند. البته باید به این موضوع هم اشاره کنم که «خط استوا» شاید تنها فیلم من باشد که از پخش و تبلیغاتی که برای پخش این فیلم شد، کاملاً راضی هستم.

بسیار عالی جناب نعیمی، در آخر اینکه آیا فیلم جدیدی در دست تولید دارید؟

فعلاً دارم روی چند فیلم‌نامه مطالعه می‌کنم و پس از آنکه مطالعاتم به پایان رسید، کار روی یکی از آن‌ها را آغاز خواهیم کرد. که البته هنوز مشخص نشده کار بعدی ما کدام فیلم خواهد بود.

اندونزی، کشوری در آسیای جنوب شرقی است که به نظر غیر از اشتراکات مذهبی مردمش با ما، در باب برخی دیگر از مقوله‌های فرهنگی-اجتماعی این دو کشور قرابت‌هایی با هم دارند. صرف نظر از فاصله نسبتاً دور این کشور از مرزهای ایران که خب به یقین هزینه کار را بیشتر می‌کند، این نزدیکی فرهنگ‌ها به شما در تولید «خط استوا» کمک کرد؟

نه! ببینید ما خودمان را خیلی درگیر مسائل محوری که فیلم آن را طی کرد نکردیم. فیلم «خط استوا» کار چندانی با موقعیت و بستر فرهنگی کشوری که در آن فیلم‌برداری صورت می‌گرفت نداشت و

و بسیار زیادی دارد. به نظر من ساخت فیلم در ایران یا خارج از ایران تفاوت چندانی ندارد و باید به این نکته اذعان داشت که ساخت فیلم در هر جایی به قول شما ریسک است. اصولاً فیلمسازی حرفه‌ای پر از ریسک محسوب می‌شود و این موضوع نیز فقط ویژه سینمای ایرانی نیست و در همه جای دنیا مصداق دارد. با وجود این اگر دقت کنید که چه داستانی را برای فیلمنامه انتخاب می‌کنید. اگر قصه پرمخاطبی را انتخاب کنید که بتواند پس از تولید و اکران بازگشت سرمایه را هم در پی داشته باشد، پس ریسک چندانی نکرده‌اید و به نظر من مهم این است که چه کارهایی بتوانیم انجام دهیم و البته اینجا باید به میزان استقبال مخاطبان نیز توجه کافی داشته باشیم.